Lietas Nr. C29771213
Lietas arhīva Nr. CA-0013-17/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2017.gada 13.jūnijā

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja J.Mauliņa
un tiesneses A.Klaiše un L.Kraule
ar sekretāri E.Ansuli

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu biedrības "/nosaukums Z/" prasībā pret /pers. E/ (*/pers. E/*) par parāda piedziņu, sakarā ar /pers. E/ iesniegto apelācijas sūdzību par Liepājas tiesas 2016.gada 10.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 2.oktobrī biedrības "/nosaukums Z/" (turpmāk prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. E/ (turpmāk atbildētājs), vēlāk to papildinot un lūdzot piedzīt apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu 8 090,63 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 682,64 EUR, tiesāšanās izdevumus; noteikt tiesības saņemt likumiskos 6 procentus gadā no parāda summas līdz sprieduma izpildei (1.sējums, lietas 4.-7., 98.-100., 146.-149.lapa, 2.sējums 2.-3.lapa).

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs pārvalda nekustamo īpašumu /adrese/, pamatojoties uz noslēgto pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu. Atbildētājam šinī namā pieder mākslinieku darbnīca Nr.01. Atbildētājs nav pievienojies dzīvokļu īpašnieku un pārvaldnieka noslēgtajam pārvaldīšanas līgumam, tomēr tas viņam ir saistošs. Atbildētājs, kopš 2013.gada februāra, maksu par mājas pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un komunāliem pakalpojumiem neveic, kaut arī viņa pienākums ir piedalīties dzīvojamās mājas apsaimniekošanā un segt nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1402., 1756., 1760.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1759.panta 1.punktu, 1765.panta pirmo daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 1., 2., 3.punktu (spēkā no 2011.gada 1.janvāra), Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otro daļu.

Atbildētājs tiesai iesniedzis rakstveida paskaidrojumus norādot, ka prasību neatzīst (1.sējums, lietas 33.-37., 51.lapa), nav parakstījis pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu ar prasītāju, nav saņēmis līguma kopiju, nav aicināts iepazīties ar dokumentu. Nav bijis informēts par jaunu apsaimniekošanas firmu. Tā kā iepriekšējais apsaimniekotājs ir piesavinājies īpašnieku naudu, vēlas iepazīties ar dokumentiem uz kā pamata jaunajam apsaimniekotājam ir pamats pieprasīt maksu un aprēķināt soda naudu, vēlas pārliecināties, ka nauda ko samaksās tiks izlietota paredzētajam uzdevumam. Nesaprot, kāpēc rēķinos ir iekļauta samaksa par siltumenerģiju un ūdeni par laika periodu no 2012.gada oktobra līdz 2013.gada janvārim.

Nav apmierināts ar prasītājas veikto īpašuma apsaimniekošanu. Apkures caurules viņa īpašumā ir novietotas haotiski un tās neveic savu funkciju, kā arī traucē pārvietoties telpā. Piedāvājis apkures sistēmu aizvietot ar gāzes katliem, izolējot apkures caurules, taču nekas nav izdarīts. Nav nodrošināta pieeja īpašumam no pagalma puses, kur sakrauts bruģis un dēļi. Īpašums vairākas reizes ticis nopludināts. Komunālūdeņu caurulei ir defekts, tā novēršanai nekas nav darīts.

Prasītājs 2014.gada 3.septembrī iesniedzis rakstveida paskaidrojumus par atbildētāja celtajiem iebildumiem (1.sējums, 61.-64.lapa) un norādījis, ka tie ir nepamatoti. Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums ir atbildētājam saistošs saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otro daļu.

Atbildētājs prasītāja rēķinus saņēma novēloti, jo prasītājam nebija zināms, ka mākslinieka darbnīca pieder atbildētājam, atbildētājs to nebija reģistrējis zemesgrāmatā. Tā kā atbildētājs iepriekšējam apsaimniekotājam SIA "/nosaukums L/" nebija veicis maksājumus, tad prasītājs kopā ar rēķinu izsniedza rakstisku paziņojumu un rēķinā iekļaujot nesamaksāto summu par 2012.gada oktobrī, novembrī decembrī un 2013.gada janvārī patērēto siltumenerģiju un ISM rekonstrukcijas nesamaksāto daļu.

Atbildētājs nepamatoti norādījis, ka viņa īpašumā nav apkures. Telpās atrodas apkures radiatori un šī iemesla dēļ nav iespējams veikt kopējā siltummezgla cauruļu siltumizolāciju.

Uzskata, ka atbildētājs ar savu rīcību apzināti apdraud visu pārējo dzīvokļu īpašnieku, kuri godprātīgi veic maksājumus par saņemtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem, tiesības saņemt pakalpojumus. Turklāt atbildētājs, kopš savā īpašumā ieguvis mākslinieka darbnīcu, nav maksājis par to, t.sk., nav veicis arī nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus par 2013., 2014.gadu.

2015.gada 16.septembrī lieta, saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.^{1} panta pirmo daļu nodota izskatīšanai Liepājas tiesai (1.sējums, lietas 133.lapa).

Ar Liepājas tiesas 2016.gada 10.maija spriedumu prasība apmierināta daļēji un no /pers. E/ par labu biedrībai "/nosaukums Z/" piedzīts pārvaldīšanas un komunālo maksājumu parāds 7 398,04 EUR par laika periodu no 2013.gada 1.februāra līdz 2016.gada 31.martam un likumiskie procenti 580 EUR par laika periodu no 2013.gada 1.marta līdz 2016.gada 31.martam, tiesas izdevumi 551,22 EUR, atzīstot biedrībai „/nosaukums Z/" tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātā parāda pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai). Noraidīta prasība par 795,23 EUR piedziņu.

Piedzīti valsts labā tiesas izdevumi no /pers. E/ 24,94 EUR apmērā un no biedrības „/nosaukums Z/" 2,50 EUR apmērā (2.sējums, lietas 191.-196.lapa).

Tiesa atsaukusies uz Civilprocesa likuma 3., 10. un 93.pantu. Norādījusi, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētājs ir mākslinieku darbnīcas Nr./adrese/, īpašnieks.

Tiesa norādījusi, ka saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 3.panta pirmo daļu, atbildētājam piederošās mākslinieka darbnīcas tiesiskais statuss ir pielīdzināms dzīvokļa īpašuma tiesiskajam statusam. Atbildētājam ir jāpilda likumā noteiktie dzīvokļa īpašnieka pienākumi.

Tiesa kritiski vērtējusi atbildētāja pilnvarotā pārstāvja pausto viedokli, ka atbildētājam nav saistoši visi dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi, jo tie ir pretlikumīgi.

Tiesa konstatējusi, ka dzīvojamā mājā /adrese/, pavisam ir 23 dzīvokļu īpašumi. Dzīvojamās mājas 17 dzīvokļu īpašnieki 2013.gada 8.februārī noslēguši dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu ar prasītāju. Līdz ar ko ir ievērots Dzīvokļa īpašuma likuma 17.panta septītajā daļā noteiktais, lai pieņemtu lēmumu par šā likuma 16.panta otrās daļas 4.punktā, t.i., pilnvarojuma došanu un atsaukšanu, nepieciešams, lai "par" nobalso dzīvokļu īpašnieki, kuri pārstāv vismaz divas trešdaļas no visiem dzīvokļu īpašumiem.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs nav piedalījies dzīvokļu īpašnieku kopības sapulcēs un nav parakstījis dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu ar prasītāju.

Tiesa atsaukusies uz Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta ceturtā daļā paredzēto, ka tiesa, pamatojoties uz dzīvokļa īpašnieka pieteikumu, var atzīt dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu par spēkā neesošu, ja lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar šā likuma noteikumiem. Prasību var celt triju mēnešu laikā no dienas, kad attiecīgā persona uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, bet ne vēlāk par gadu no lēmuma pieņemšanas dienas.

Tiesa atzinusi, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir pārkāpusi savas kompetences robežas, kas noteiktas Dzīvokļu īpašuma likuma 16.panta pirmajā daļā, jo tā pieņēmusi lēmumu, ka visi dzīvokļu īpašnieki maksās parādus, kas bijuši iepriekšējajam apsaimniekotājam.

Tiesa ņēmusi vērā Augstākās tiesas Senāta spriedumā SKC-151/2010, kā arī 2011.gada tiesu prakses apkopojumā „Kopīpašums" norādīto.

Tiesa secinājusi, ka prasība ir noraidāma par 622,96 EUR, ko prasītāja aprēķinājusi par apkuri un 69,63 EUR par auksto ūdeni piedziņu laika periodā no 2012.gada 1.oktobra līdz 2013.gada 31.janvārim.

Dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumus atbildētājs nav apstrīdējis, kā arī nav apstrīdējis prasītājas iesniegtos prasības summas aprēķinus par mājas pārvaldīšanu, apkuri, lietus notekūdeņiem un kopīpašuma remontu uzkrājumu, vien iebilda, ka netiek apsaimniekots viņa nekustamais īpašums un nevar tajā iekļūt no pagalma puses.

Tiesa secinājusi, ka dzīvokļu īpašnieku kopība 2014.gada 29.aprīlī ar 18 balsīm ir pieņēmusi lēmumu par aizdevuma līguma noslēgšanu ar AS "/nosaukums A/" un uz katru dzīvokli attiecināmo izdevumu apmēru. Līdz ar to dzīvokļu īpašniekiem ir jāveic maksājumi aizdevuma līguma segšanai.

Maksa par lietus notekūdeņiem tiek iekasēta, pamatojoties uz Līgumu Nr.LA00055724, kas 2013.gada 9.jūlijā noslēgts starp prasītāju un SIA "Rīgas ūdens", ievērojot Rīgas pilsētas pašvaldības saistošos noteikumus.

Tiesa, kā nepamatotus, noraidījusi atbildētāja iebildumus, ka viņš vēlas autonomu apkuri un prasītāja nav nodrošinājusi apkuri nekustamajā īpašumā. To, ka nekustamajā īpašumā ir apkures radiatori pierāda arī atbildētāja iesniegtais apsekošanas akts 2010.gada 12.septembrī, jo no prasītājas iesniegtā ēkas energoefektivitātes sertifikāta redzams, ka atbildētāja nekustamajā īpašumā ir siltuma avoti. Tā kā prasītājai nav bijusi iespēja iekļūt telpās, mērījumi veikti no ārpuses.

Tiesas ieskatā, atbildētājam jāpilda dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi, kas pieņemti Dzīvokļu īpašuma likuma 16.panta ietvaros, un dzīvojamās mājas apsaimniekošanas problēmu risināšanā jāsadarbojas ar apsaimniekotāju bez trešo personu starpniecības.

Lietā nav strīda, ka pagalmā atrodas celtniecības materiāli, kas traucē iekļūšanu atbildētāja īpašumā no sētas puses. Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis atzina, ka īpašumam ir divas ieejas. Līdz ar to tiesai nav bijis pamata atzīt, ka atbildētājs savā īpašumā nevar iekļūt. Tiesas ieskatā atbildētājs ar savu rīcību, ilgstoši nemaksājot par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un remontu uzkrājumu fondā, veicinājis situāciju, ka prasītājai trūkst līdzekļu dzīvojamās mājas remonta darbiem.

Tiesa atzinusi, ka ir pamats daļēji apmierināt prasību, piedzenot no atbildētāja parādu 7 398,04 EUR apmērā laika periodā no 2013.gada 1.februāra līdz 2016.gada 31.martam.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājam maksājumi par piederošo nekustamo īpašumu bija jāveic katru mēnesi.

Prasītāja aprēķinājusi likumiskos procentus 682,24 EUR laika periodā no 2013.gada 1.marta līdz 2016.gada 31.martam par maksājumu kavējumu. Tā kā prasība daļēji tiek apmierināta, tad no atbildētāja piedzenami likumiskie procenti atbilstoši apmierinātajai parāda summai prasības periodā, tas ir, 580 EUR apmērā.

Tiesa, vērtējot apstākļus atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumam, secinājusi, ka atbildētāja, kā patērētāja tiesības nav nepamatoti ierobežotas – procenti par parādu aprēķināti atbilstoši likumam, tos aprobežot nav pamata.

Apelācijas sūdzību (2.sējums, lietas 201.-206.lapa) iesniedzis atbildētājs /pers. E/, nepārsūdzot spriedumu daļā par nekustamā īpašuma nodokļa piedziņu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka īpašumā nav aukstā ūdens padeve, kā arī kanalizācija, ko arī atzina prasītāja pārstāve. Apsekošanas akts, uz kuru atsaucas tiesa un kurš it kā pierāda apkures radiatoru esamību īpašumā, ir brīva biedrības interpretācija. Īpašums ir nopludināts un bojāts.

Konflikta dēļ biedrības dalībnieku sapulces lēmumi netika paziņoti. Uzskata, ka biedrības prettiesiskie lēmumi nav jāapstrīd, jo tie nav spēkā jau no pieņemšanas brīža. Nav neviena normatīvā akta, kas noteiktu, ka prettiesiski vai neatbilstoši likuma garam vai jēgai pieņemts lēmums būtu jāpilda. Gan normatīvajos aktos, gan judikatūrā ir nostiprinātas atziņas, ka šādi lēmumi nav spēkā no pieņemšanas brīža, neatkarīgi no tā, vai kāds to ir vai nav apstrīdējis. Atbilstoši normatīvo aktu regulējumam neviens nav tiesīgs atsaukties uz prettiesisku lēmumu, lai pamatotu savu prasību.

Ar tiesā iesniegtajiem pierādījumiem apstiprinās, ka atbildētājs ir vairākkārtīgi centies risināt problēmas, pretī saņemot tikai solījumus, kuri netika izpildīti, daudzu gadu laikā nav aizvākti būvgruži, īpašums turpina applūst.

Tiesas norādītais, ka lietā nav strīda, ka pagalmā atrodas celtniecības materiāli, kas traucē iekļūšanu atbildētāja īpašumā no sētas puses, neatbilst patiesībai, jo īpašums ir sadalīts divās daļās, vienā daļā ir iespējams iekļūt, bet otrā daļā iekļūšana ir apgrūtināta vai pat bīstama dzīvībai un veselībai.

Tāpat nav pamatots tiesas apsvērums, ka atbildētājs ar savu rīcību, ilgstoši nemaksājot par apsaimniekošanu un remontu uzkrājumu fondā, veicina situāciju, ka biedrībai trūkst līdzekļu mājas remontu darbiem. Neskatoties uz daudzkārtējiem lūgumiem un pretenzijām prasītājs nav savedis kārtībā kanalizācijas un notekūdeņu aku, lai īpašums neapplūstu. Pat ja atbildētājs būtu veicis maksājumus apsaimniekošanas un remontu fondā, tik un tā biedrība šo naudu netērētu atbildētāja problēmu risināšanā. Neviena likuma norma neparedz personas pienākumu apmaksāt tai nesniegtu pakalpojumu. Uzskata, ka jāapmaksā tikai tie rēķini, kuros norādītās pozīcijas atbilst reālajiem apstākļiem, nevis biedrības izdomājumiem. Līdz ar ko nepamatota ir tiesas norāde, ka atbildētājam ir jāapmaksā rēķini katru mēnesi.

Nepamatots ir tiesas apsvērums, ka atbildētājs nav apstrīdējis prasītāja iesniegtos aprēķinus, jo visa konkrētā lieta pēc būtības ir iebildumi pret biedrības rēķinos norādīto nepamatoto pozīciju iekļaušanu un aprēķinātām summām.

Tiesa ir paviršu un neobjektīvi izvērtējusi lietas apstākļus, ignorējot atbildētāja apsvērumu pamatojošos pierādījumus un izceļot biedrības iesniegtos pierādījumus. Tiesa, neņemot vērā lietas apstākļus, noteikusi absolūtu biedrības un apsaimniekotāju tiesību prevelāciju pār atbildētāja interesēm, nostādot atbildētāju beztiesiskā stāvoklī. Likumdevējs namu apsaimniekotājiem, t.sk., biedrībai, kas ir uzskatāma par mājas pārvaldnieku, ir noteicis ne tikai neierobežotas tiesības, bet arī pienākumus. Savukārt tiesu praksē vērojama tendence, ka namu apsaimniekotājiem un biedrībām ir tikai tiesības, bet nav pienākumu. Tās ir tiesīgas pieprasīt no privātpersonas maksu, neskatoties uz to, vai tās ir sniegušas atbilstošu pakalpojumu, vai vispār ir sniegušas pakalpojumu. Šāda tiesu nostāja veicina institūtu tiesisko nihilismu un bezdarbību, kā arī būtiski ierobežo īpašnieka kā privātpersonas subjektīvās intereses un tiesības.

Tieši biedrības un tās pilnvaroto ļaunprātīgas bezdarbības dēļ, atbildētājam nav bijis iespēja lietot savu īpašumu, gūt no tā jebkādu labumu, līdz ar ko maksas prasīšana nav tiesiska.

Prasītājs 2016.gada 6.jūnijā iesniedzis rakstveida paskaidrojumus par apelācijas sūdzību (3.sējums, lietas 3.-4.lapa). Uzskata iesniegto apelācijas sūdzību par nepamatotu, jo lietā nav gūti pierādījumi, kas apstiprinātu apelācijas sūdzībā izteiktos apgalvojumus.

Nav pamatots arguments, ka tulka nepieaicināšana tiesas sēdē, liedza atbildētājam realizēt savas procesuālās tiesības, jo atbildētāju pārstāvēja viņa izraudzīts pārstāvis, kurš pilnībā pārvaldīja latviešu valodu. Turklāt atbildētājs parakstījis un iesniedzis tiesā apelācijas sūdzību latviešu valodā.

Atbildētājs, kopš 2001.gada, kad iegādājās nekustamo īpašumu, nav to ierakstījis zemesgrāmatā. Līdz ar ko ir apšaubāms atbildētāja apgalvojums, ka īpašums tika iegādāts ar mērķi veikt tā rekonstrukciju, jo lai veiktu rekonstrukciju īpašumam, tam ir jābūt ierakstītam zemesgrāmatā.

Atbildētāja īpašums ir nodrošināts ar apkuri. Ēkas korpusā, kurā atrodas atbildētāja īpašums, 10.02.2012. veikts energoaudits. No pievienotajām termogrammām redzama siltuma noplūde no atbildētāja īpašuma mājas pagrabā. Ja atbildētājs vēlas atslēgties no centralizētās apkures sistēmas, tas viņam jādara par saviem līdzekļiem. Tāpat visam nekustamam īpašuma ir nodrošināta pilsētas ūdensvada tīkla un kanalizācijas tīkla lietošana, kā arī ir noslēgts līgums ar AS "Rīgas ūdens". Atbildētājs pats ir noslēdzis savā īpašumā pieslēgumu mājas kopējam ūdens un kanalizācijas tīklam un pats pilnībā ir atbildīgs par to, lai tas būtu izdarīts droši un atbilstoši tehniskām prasībām. Maksa par ūdens un kanalizācijas lietošanu, izņemot lietus notekūdeņu novadīšanu, atbildētājam netiek aprēķināta. Pēc iedzīvotāju sniegtās informācijas, iepriekšējā apsaimniekotāja SIA "/nosaukums L/" laikā, atbildētājs iekšpagalmā regulāri mazgājis savu auto. Pretēji normatīvo aktu prasībām atbildētājs savā īpašumā nav uzstādījis ūdens skaitītājus.

Atbildētājs nav griezies ar sūdzībām, ka nevar piekļūt savam īpašumam. Prasītājs ir veicis dzīvokļu īpašniekiem piederošā bruģakmens sakārtošanu. Arī iepriekš atbildētājam bija iespējams piekļūt durvīm, kā arī blakus durvīm, kur atrodas 4.korpusa individuālais siltummezgls.

Prasītājs 2016.gada 5.jūlijā iesniedzis pretapelācijas sūdzību (3.sējums, lietas 6.-8.lapa), pārsūdzot Liepājas tiesa spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par 795,23 EUR piedziņu un lūdzot piedzīt parādu 8 090,63 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 682,64 EUR, visus tiesāšanās izdevumus un noteikt tiesības saņemt līdz sprieduma izpildei likumiskos 6% gadā no parāda summas.

Uzskata, ka tiesa spriedumā, nepamatoti atsaucoties uz Civillikuma 1717.pantu un AT Senāta 26.05.2010. spriedumu lietā Nr.SKC-151, nepareizi norādījusi, ka parādu par laika periodu, kad nekustamo īpašumu apsaimniekojusi cita persona nevar piedzīt. Tiesa nav ņēmusi vērā, ka konkrētajā gadījumā runa ir par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu parāda maksāšanas kārtības noteikšanu atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 01.01.2011.) 16.panta otrās daļas 9.punktam. Dzīvokļu kopības lēmums atbilst Civillikuma 1071.pantā noteiktajam.

09.04.2013. dzīvokļu īpašnieku kopībai kopsapulcē bija nepieciešams lemt par parādu pret AS "Rīgas siltums" un SIA "Rīgas ūdens" samaksu, kas radušies iepriekšējā mājas pārvaldnieka SIA "/nosaukums L/" laikā, kuram bija piemērots tiesiskās aizsardzības process (30.01.2013.-17.04.2013.), bet no 24.04.2013. uzsākts maksātnespējas process.

05.03.2013. tika saņemta AS "Rīgas siltums" vēstule par siltumenerģijas piegādes pārtraukšanu. Risinot jautājumu par siltumenerģijas piegādi 29.04.2013. tika noslēgts līgums, kurā tika ietverts arī parāda samaksas grafiks. Tāpat tika parakstīti akti par nomas objekta individuālā siltummezgla nodošanu un pieņemšanu lietošanā un saistību pārņemšanu dzīvojamās mājas 1. un 4.korpusā, iekļaujot nenomaksātās parāda summas.

16.05.2013. SIA "Rīgas ūdens" atkārtoti brīdināja par tiesībām nekavējoties pārtraukt ūdens piegādi un notekūdeņu novadīšanu, ja pakalpojuma lietotājs nenoslēgs līgumu ar pakalpojuma sniedzēju. 09.07.2013. ar SIA "Rīgas ūdens" tika noslēgts līgums, kurā tika ietverts parāda nomaksas grafiks.

Pretapelācijas sūdzībai pievienoti jauni pierādījumi, kas pierāda apstākļus, kādos dzīvokļu īpašnieku kopībai 09.04.2013. kopsapulcē bija nepieciešams lemt par parādu samaksu, kas bija radušies iepriekšējā mājas pārvaldnieka laikā.

Apelācijas instances tiesas sēdē tiesas kolēģija secināja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs atbildētājs /pers. E/, kurš bija ieradies uz tiesas sēdi, nav izpildījis Civilprocesa likuma 74.panta sestās daļas 2.[1] punktā norādīto pienākumu un nav nodrošinājis sev kvalificētu tulku, lai varētu skatīt lietu, kā tas paredzēs Civilprocesa likumā, jo tiesvedības valoda, saskaņā ar Civilprocesa likuma 13.pantu, ir valsts valoda. Tiesas kolēģija, apspriežoties uz vietas, uzklausot pretapelācijas sūdzības prasītāja pilnvarotās pārstāves viedokli, pieņēma lēmumu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.pantu, skatīt lietu bez apelācijas sūdzības iesniedzēja atbildētāja klātbūtnes, jo nesaskatīja Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā minētos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai. Lietas izskatīšana tika atlikta vairākas reizes, tiesas kolēģija secināja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs - atbildētājs nepārvalda valsts valodu un viņam tika dots saprātīgs termiņš, lai nodrošinātu sev kvalificētu tulku. Turklāt likums "Par tiesu varu" nosaka, ka lietas izskatīšanai jānotiek saprātīgā termiņā.

Tiesas sēdē prasītājas biedrības "/nosaukums Z/" pārstāve zvērināta advokāte Kristīne Stūrīte uzturēja prasību un pretapelācijas sūdzību, norādīja, ka apelācijas sūdzība nav pamatota. Pirmās instances tiesā atbildētājs konkrētus aprēķinus nenorādīja, bija tikai vispārēji apgalvojumi, ka īpašumā nekas netiek darīts. Paskaidroja, ka prasītājs pilda savu pienākumu, bet atbildētājam ir pārprasta izpratne par apsaimniekojamo objektu, kas ir kopīpašums, /pers. E/ nav uzturējis gadiem kārtībā pats savu īpašumu. Atzina, ka piekļūšana atbildētāja īpašumam bija ierobežota, nevis neiespējama. Norādīja, ka atbildētājs ir noslēdzis savā īpašumā individuālo ūdens un kanalizācijas padevi, kas ir viņa atbildība, tāpat kā noslēguma vietu sakārtošana, lai caur tām nenāktu mitrums, māja ir veca, tāpēc ir problēmas ar kanalizāciju, 2016.gada maijā nomainīja akas vāku un kanalizācijas caurules. Paskaidroja, ka atbildētājam ir jāmaksā pārvaldīšanas maksa un jāveic maksājumi remontu uzkrājumu fondā, kā arī jāmaksā fiksēta maksa par lietus notekūdeņiem 0,90 EUR saskaņā ar Rīgas domes saistošajiem noteikumiem un pakalpojuma sniedzēja līgumu, parāds par ūdeni pie iepriekšējā apsaimniekotāja, parāds par apkuri. Pārstāve paskaidroja, ka no 2014.gada 1.janvāra, kā nedzīvojamo telpu īpašniekam, viņam ir jāmaksā diferencēts nodoklis 21%, par apkuri atbildētāja īpašumā ir pievienoti pierādījumi, arī paša /pers. E/ iesniegti apsekošanas akti. Attiecībā par bruģi pagalmā paskaidroja, ka tas nopirkts pirms prasītājs uzņēmās apsaimniekošanu, bet to nevar ieklāt, jo īpašuma remontu fondā nav naudas, atbildētājam ir liels parāds, pārējiem kopīpašniekiem jāmaksā par siltumu atbildētāja vietā, lai ziemā būtu apkure. Norādīja, ka nekustamā īpašuma nodokli atbildētājs samaksāja pēc pirmās instances tiesas sprieduma, atbildētājs apelācijas sūdzībā to nav pārsūdzējis, par šo daļu prasība netiek samazināta, jo uz sprieduma brīdi tā nebija samaksāta, ir pamats aprēķināt procentus.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija pārbaudījusi pierādījumus, noklausījusies prasītāja pārstāves paskaidrojumus, kā arī izvērtējusi apelācijas sūdzības un pretapelācijas sūdzības motīvus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

No apelācijas sūdzības tiesas kolēģija secina, ka atbildētājs /pers. E/ nav pārsūdzējis Liepājas tiesas 2016.gada 10.maija spriedumu daļā par nekustamā īpašuma nodokļa piedziņu. Līdz ar to minētais spriedums nepārsūdzētajā daļā, saskaņā ar Civilprocesa likuma nosacījumiem, ir stājies spēkā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības, sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Savukārt Civilprocesa likuma 430.panta trešā daļa nosaka, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Tiesas kolēģija, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu un novērtējot lietā nodibinātos faktus kopsakarā ar lietā esošajiem un iztiesāšanas laikā pārbaudītajiem pierādījumiem, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz prasības apmierināšanu daļā par pamatparāda 7 398,04 EUR no 2013.gada 1.februāra līdz 2016.gada 31.martam un likumisko nokavējuma procentu 580 EUR no 2013.gada 1.marta līdz 2016.gada 31.martam ir pareizs, pilnībā pietiekams, un pievienojas šī sprieduma motivācijai, atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorādot.

Atbildot uz /pers. E/ apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem un iebildumiem, tiesas kolēģija papildus norāda uz sekojošo.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97.panta prasībām tiesa lietas apstākļus noskaidro pēc tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem un novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem. Tiesību doktrīnā norādīts, ka (..) pierādījumi jāvērtē kopumā, nevis izolēti (..), jānosaka pierādījumu nozīmība saistībā ar lietā nosakāmiem apstākļiem un faktiem, (..) jāizdara secinājums par pierādījumu pietiekamību (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna vispārējā zinātniskā redakcijā.- Rīga: Tiesu namu aģentūra. 2006., 183.lpp.)*. Minētās tiesību normas nepiešķir tiesai tiesības nepārbaudīt un nevērtēt lietā esošos pierādījumus. Tāpat ir ņemami vērā Civilprocesa likuma 10. un 93.panta nosacījumi.

Civillikuma 1.pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Civillikuma 1.pantā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Tiesību doktrīnā sniegta atziņa, ka neapšaubāmi, tiesai vispirms jāpārbauda prasītāja tiesības aizskāruma esamība. Šo jautājumu noskaidrošana nav atkarīga no atbildētāja celtajiem iebildumiem pret prasību (*sk. Līcis A., Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Mācību līdzeklis tiesību zinātņu studentiem. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 26.lpp.*).

Latvijas Republikas Satversmes 92.pants nosaka, ka ikvienai personai ir tiesības uz taisnīgu tiesu, arī likuma „Par tiesu varu" 3.panta otrajā daļā garantētas personas tiesības uz lietas izskatīšanu, ievērojot visas taisnīguma prasības. Tādējādi taisnīgums atzīstams par vienu no svarīgākajiem tiesvedības principiem (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 176.lpp.*). Turklāt civilprocesā blakus daudzkārt pieminētajām personas tiesībām uz taisnīgu tiesu (Satversmes 92.p.) pastāv sacīkstes princips, kurš liedz atsaukties vēlāk uz pierādījumiem, kuri varēja tikt, bet netika iesniegti terminā (*sk. CIVILPROCESA LIKUMA KOMENTĀRI. I daļa (1.-28.nodaļa). Sagatavojis Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2011, 259.lpp.*).

Tiesas kolēģija norāda, ka atbildētājam ir saistošs 2013.gada 8.februārā Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums (1.sējums, lietas 15.-21.lapa), jo pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otro daļu dzīvokļu īpašnieki pārvaldīšanas līgumu slēdz saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, un noslēgtais pārvaldīšanas līgums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam. Lietā ir iesniegti pierādījumi, ka dzīvokļu īpašnieku kopība 2012.gada 19.novembrī (1.sējums, lietas 65.lapa) ir pieņēmusi lēmumu slēgt līgumu ar prasītāju par mājas pārvaldīšanu. Pieņemts lēmums, ar kuru noteikta ikmēneša mājas pārvaldīšanas maksa 0,35 Ls par vienu dzīvokļa (neapdzīvojamās telpas vai mākslinieka darbnīcas) kopējās platības kvadrātmetru un noteikta ikmēneša iemaksa kopīpašuma remonta uzkrājumu fondā 0,15 Ls no 1.novembra līdz 30.aprīlim un 0,30 Ls no 1.maija līdz 31.oktobrim par vienu dzīvokļa īpašuma kvadrātmetru mēnesī. Minētās maksas ir iekļautas Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma 6.2. un 6.6.punktā.

Tāpat dzīvokļu īpašnieku kopība 2014.gada 29.aprīlī ir lēmusi par aizdevuma saņemšanu bankā, lai veiktu kopīpašuma remontu, t.sk. kanalizācijas un ūdens stāvvadu nomaiņu, korpusā, kurā atrodas atbildētāja īpašums (2.sējums lietas 49.-56., 57.lapa), ar AS "/nosaukums A/" 2014.gada 17.oktobrī noslēgts Aizdevuma līgums Nr.14-027413 (2.sējums, lietas 40.-48.lapa). Līdz ar to dzīvokļu īpašniekiem ir jāveic maksājumi saskaņā ar aizdevuma līgumu.

Dzīvokļu īpašnieku kopība 2013.gada 9.aprīlī ir nolēmusi pilnvarot prasītāja valdi slēgt līgumus ar AS "Rīgas siltums" un SIA "Rīgas ūdens" par apņemšanos samaksāt iepriekšējās pilnvarotās personas neveiktos maksājumus par piegādāto siltumenerģiju, ūdeni un kanalizāciju (1.sējums, lietas 72.-73.lapa; 2.sējums, lietas 135.-136.lapa), par konkrētu maksājumu apmēru dzīvokļu īpašnieku kopība izlēmusi 2013.gada 18.oktobra kopsapulcē (2.sējums, lietas 132.-134.lapa).

Iesniegtie līgumi ar AS "Rīgas siltums" par siltumenerģijas piegādi un lietošanu, ar SIA "Rīgas ūdens" par pilsētas ūdensvada un kanalizācijas lietošanu (1.sējums, lietas 74.-76.lapa; 2.sējums, lietas 95.-97.lapa) un Akti par nomas objekta individuālā siltummezgla (1ISM) /adrese/, k.1 un k.4 nodošanu un pieņemšanu lietošanā un saistību pārņemšanu (1.sējums, lietas 67.-68., 69.-70.lapa) apliecina, ka kopīpašnieki ir apņēmušies samaksāt nesamaksātās summas par 2012.gada oktobri, novembri, decembri un 2013.gada janvāri par patērēto siltumenerģiju, ūdeni un ISM rekonstrukcijas nesamaksāto daļu.

Sertificēta būvinženiera apsekošanas aktā jau 2010.gadā (1.sējums, lietas 38.lapa) norādīts, ka apkures siltumtīkli atbildētāja īpašumā piestiprināti pie sienām, virs grīdas vai karājas gaisā, nav izolēti, logi nav aizverami, pastāv bīstamība siltumtīkliem aizsalt, ir lieli siltuma zudumi, kā arī daļā pagraba uzstādīti nenokomplektēti un nenostiprināti konvektori, kas sarūsējuši, notīti ar izolācijas materiālu un nekalpo to nozīmei. Tiesas kolēģija konstatē, ka sarakstē ar prasītāja pārvaldnieku 2013.gada 5.novembrī pats atbildētājs ir atzinis, ka viņa nekustamā īpašumā ir apkure, jo apņēmies noņemt radiatorus, lai par apkuri savā īpašumā varētu maksāt 10% no maksas par siltumenerģiju (2.sējums, lietas 137., 138.lapa), uz šādas vienošanās iespējamību ar prasītāju /pers. E/ ir norādījis arī pirmās instances tiesai (1.sējums, lietas 51.lapa).

Lietā nav pierādījumu, ka atbildētājs /pers. E/ savu nekustamo īpašumu likumīgi atslēdzis no centralizētās apkures sistēmas. Tiesas kolēģija norāda, ka par apkures cauruļu haotiskās lokalizācijas (tā savā apelācijas sūdzībā norādījis /pers. E/) novēršanu ir atbildīgs pats apelātors. Turklāt atziņa, ka dzīvokļa atslēgšana no kopējās apkures sistēmas, kas neatbilst normatīvo aktu prasībām, nevar būt pamats dzīvokļa īpašnieka atbrīvošanai no samaksas pienākuma par piegādāto siltumenerģiju, nostiprināta kasācijas instances tiesas judikatūrā (*sk., piem., Senāta 2005.gada 5.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-514, 2006.gada 20.decembra spriedumu lietā Nr.SKC-754, 2008.gada 27.augusta spriedumu lietā Nr.SKC-276, rīcības sēdes 2011.gada 30.decembra lēmuma lietā Nr.SKC-820 4.punktu*). No ēkas /adrese/, k.4 energoaudita pārskata (2.sējums, lietas 141.-162.lapa) secināms, ka caur atbildētāja īpašuma logiem izdalās siltums, atbildētāja īpašums ir pieslēgts centralizētajai apkures sistēmai. Bet no 2013.gada 3.oktobra

Apsekošanas akta Nr.01/03 (1.sējums, lietas 77.lapa) redzams, ka pārbaudītas atbildētāja telpās esošās sistēmas, nav konstatēti, t.sk. siltumapgādes sistēmas bojājumi.

Tiesas kolēģija atzīst, ka tai nav pamata apšaubīt prasītāja pārstāves sniegto skaidrojumu, kāpēc atbildētāja īpašumā esošajām nedzīvojamām telpām, izrakstot AS "Rīgas siltums" rēķinus par siltumenerģijas piegādi tiek piemērots pievienotās vērtības nodoklis 21% apmērā (3.sējums, lietas 102.lapa).

Savukārt prasītāja un SIA "Rīgas ūdens" 2013.gada 9.jūlijā noslēgtā līguma par pilsētas ūdensvada un kanalizācijas lietošanu, tā pielikumā pievienotie dokumenti (2.sējums, lietas 95.-97., 98.-111.lapa) apstiprina, ka prasītājam bija tiesisks pamats atbildētāja rēķinos iekļaut arī ikmēneša maksājumus par lietus notekūdeņiem.

Lai arī prasītāja pārstāve rakstiski tiesai ir apliecinājusi, ka pēc apelācijas sūdzības iesniegšanas /pers. E/ ir samaksājis lielāko daļu no nekustamā īpašuma nodokļa parāda (3.sējums, lietas 76., 77.lapa), kā arī tiesas sēdē paskaidroja, ka samaksāta arī nekustamā īpašuma nodokļa atlikusī parāda daļā, tiesas kolēģija atzīst, ka par piedzenamā parāda samazināšanu šobrīd lemt nav pamata. Tiesas kolēģija konstatē, ka viss nekustamā īpašuma nodoklis samaksāts ar nokavēšanos pēc pirmās instances tiesas sprieduma. Tā kā nav samaksāti par to aprēķinātie likumiskie nokavējuma procenti, tad daļēji veiktās samaksas atrēķināmas no kopējās parāda summas sprieduma izpildes procesā.

Saskaņā ar tiesību normām daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopība ir augstākā lēmējinstitūcija, tā tiesīga izlemt kā risināma mājas apsaimniekošana un samaksas ieturēšana dzīvokļu īpašniekiem. Minētais secināms no Dzīvokļa īpašuma likuma 15., 16.panta, kas paredz, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir pārvaldes institūcija dzīvojamā mājā, kas sadalīta dzīvokļu īpašumos, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu. Lietā nav iegūti pierādījumi, ka iepriekš norādītie dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi apstrīdēti likumā noteiktā kārtībā. Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu /pers. E/ subjektīvo viedokli, ka viņa ieskatā prettiesiski prasītāja lēmumi nav jāapstrīd, jo tie nav spēkā no pieņemšanas brīža. Ja arī atbildētājs neko nezināja par kopības lēmumiem to pieņemšanas brīdī, tad saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta ceturto daļu viņš bija tiesīgs celt prasību tiesā par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem triju mēnešu laikā no dienas, kad uzzināja vai viņam vajadzēja uzzināt par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, bet ne vēlāk par gadu no lēmuma pieņemšanas dienas. Turklāt šīs lietas izspriešanā vispirms ir piemērojama speciālās tiesību normas (Dzīvokļa īpašuma likums un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums), tādēļ apelātora /pers. E/ īpašās norādes uz Civillikuma normu interpretāciju ir nepamatotas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savu prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. /pers. E/ nav izpildījis savu Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikto pienākumu un nav iesniedzis pierādījumus savu iebildumu pamatotībai par prasītāja nepamatotiem aprēķiniem, par īpašuma applūšanu, tā lietošanas traucējumu un gadiem neaizvāktiem būvgružiem. No 2015.gada 30.janvāra Izsaukuma akta un akta (2.sējums, lietas 186., 187.lapa) redzams, ka apsekojot apkures, ūdens un kanalizācijas cauruļvadus atbildētājam piederošā telpā nav konstatēti cauruļvadu bojājumi. Tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. E/ atsauces apelācijas sūdzībā uz 2014.gada 13.augusta un 14.oktobra rakstiskām sūdzībām par prasītāja un pārvaldnieka pienākumu nepildīšanu ir nepamatotas, jo lietā tam pierādījumi nav iesniegti. Tiesas kolēģija norāda, ka prasītājs un pārvaldnieks pielīgtās saistības pilda to naudas līdzekļu ietvaros, kurus šim nolūkam tam iemaksājuši dzīvokļu īpašnieki. Minētie līdzekļi, tāpat kā citi tā rīcībā esošie resursi, nav neierobežoti, līdz ar to pārvaldniekam nevar izvirzīt pārmērīgi lielas prasības funkciju izpildes nodrošināšanā, vēl jo vairāk šajā gadījumā, kad atbildētājs vispār neko nav maksājis par savas kopīpašuma daļas uzturēšanu un apsaimniekošanu, ko apliecina lietā iesniegtie pierādījumi – tiesas lēmums, vairākkārtēji uzaicinājumi atbildētājam nokārtot parādsaistības (2.sējums, lietas 163., 164.-166.lapa).

Pārējos apelācijas sūdzībā minētos /pers. E/ argumentus tiesas kolēģija nevērtē, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, ka no Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu *(61.punkts 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "Van de Hurk* v *The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90))*. Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmums lietā 10153/82 Austria)*.

Attiecībā par labu prasītājam piedzenamo parādu par apkuri no 2012.gada 1.oktobra līdz 2013.gada 31.janvārim 622,96 EUR, par auksto ūdeni no 2012.gada 1.oktobra līdz 2013.gada 31.janvārim 69,63 EUR, kā arī par likumisko nokavējuma procentu no 2012.gada 1.oktobra līdz 2013.gada 31.janvārim 102,64 EUR piedziņu tiesas kolēģija norāda uz turpmāk minēto.

Lietā nav strīda par to, ka prasītājs nepieprasa maksājumus par atbildētāja īpašumā patērēto auksto ūdeni un kanalizāciju no 2013.gada 1.februāra līdz 2016. gada 31.martam, bet dzīvokļu īpašnieku kopība 2013.gada 18.oktobra kopsapulcē izlēmusi par aukstā ūdens parāda samaksu no 2012.gada 1.oktobra līdz 2013.gada 31.janvārim (2.sējums, lietas 132.-134.lapa), kas atbildētājam aprēķināts 69,63 EUR apmērā. Tiesas kolēģija jau iepriekš spriedumā secināja, ka atbildētājs ir atzinis, ka viņa nekustamā īpašumā ir apkure, lietā nav pierādījumi, ka atbildētājs nekustamo īpašumu likumīgi atslēdzis no centralizētās apkures sistēmas, kā arī nav apstrīdēts prasītāja apgalvojums, ka atbildētājs par piegādāto siltumenerģiju samaksu vispār nav veicis. Līdz ar to /pers. E/ ir pienākums samaksāt arī 622,96 EUR par piegādāto siltumenerģiju no 2012.gada 1.oktobra līdz 2013.gada 31.janvārim, kas ir iepriekšējās pilnvarotās personas neveiktie maksājumi AS "Rīgas siltums" par piegādāto siltumenerģiju un siltummezgla izbūvi, par ko dzīvokļu īpašnieku kopība ir pieņēmusi lēmumu 2013.gada 18.oktobra kopsapulcē (2.sējums, lietas 132.-134.lapa). Tiesas kolēģija uzskata, ka iepriekš minētie dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtie lēmumi atbilst Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta otrās daļas 9.punkta noteiktajam un nav pretrunā Civillikuma 1071. un 1069.pantā noteiktajam. Atbildētājs šādus kopības lēmumus nav apstrīdējis. Ņemot vērā iepriekš norādīto, šī parāda daļas apmaksa nav saistīta ar nesniegtiem un nesaņemtiem pakalpojumiem, bet gan ar kopības lēmumu par risinājumu, lai kopīpašums iepriekšējā apsaimniekotāja parādu dēļ nepaliktu bez pamatpakalpojumiem.

Līdz ar to par nepamatotu atzīstams pirmās instances tiesas spriedumā izdarītais secinājums, ka dzīvokļu īpašnieku kopība pārkāpusi Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta pirmajā daļā noteiktās kompetences robežas, kā arī tiesas atsauce uz Senāta spriedumā lietā Nr.SKC-151/2010 norādīto par līgumsodu piemērošanu.

Tā kā maksājumi nav savlaicīgi veikti, tad saskaņā ar Civillikuma 1759.pantu no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami arī likumiskie nokavējuma procenti no 2012.gada 1.oktobra līdz 2013.gada 31.janvārim 102,64 EUR.

Salīdzinot prasītāja iesniegto likumisko nokavējuma procentu aprēķinu no 2013.gada 1.marta līdz 2016.gada 31.martam (2.sējums, lietas 2.-3.lapa) un pretapelācijas sūdzības lūgumu daļā norādīto piedzenamo procentu apmēru, tiesas kolēģija secina, ka biedrība „/nosaukums Z/" pieļāvusi pārrakstīšanās kļūdu. Prasītājs norādījis, ka likumiskos nokavējuma procentu apmērs no 2013.gada 1.marta līdz 2016.gada 31.martam ir 682,64 EUR, taču detalizētā aprēķina un pretapelācijas sūdzībā veiktā aprēķina redzams, ka šie procenti ir 682,24 EUR. Tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt detalizētajā aprēķinā norādīto summu, kopējā no atbildētāja piedzenamo likumisko nokavējuma procentu, kas aprēķināti no 2013.gada 1.marta līdz 2016.gada 31.martam, summa ir 682,24 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa 195.pantu un Civillikuma 1765.pantu, pēc prasītāja lūguma, ir pamats noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no piespriestā, bet vēl nepiedzītā, pamatparāda 8 090,63 EUR un visu piedzīto summu ieskaitīt prasītāja norādītā kredītiestādes kontā.

Saskaņā ar Civilprocesa 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu: pirmās instances tiesā 575,61 EUR (1.sējums, lietas 8., 101., 170.lapa; 2.sējums, lietas 4.lapa), apelācijas instances tiesā 119,28 EUR (3.sējums, lietas 44.lapa) un par prasības nodrošināšanu 71,14 EUR (3.sējums, lietas 79.lapa), samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (1.sējums, lietas 9.lapa), kopā 770,73 EUR.

Tā kā prasījums apmierināts pilnīgi, tad iepriekš minētās summas piedzenamas no atbildētāja par labu prasītājam.

Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 42.pantam no atbildētāja /pers. E/ valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu dokumentu nosūtīšanu pirmās instances tiesā 27,44 EUR un apelācijas instances tiesā 5,89 EUR, kopā 33,33 EUR, kas ir starpība starp prasītāja samaksātajiem un faktiski iztērētajiem ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem.

Prasītājam radušies izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu 1,99 EUR (1.sējums, lietas 56.lapa), kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punktu piedzenami no /pers. E/ biedrības „/nosaukums Z/" labā.

Prasītājs apmaksājis advokāta pakalpojumus 1 315,99 EUR apmērā (3.sējums, lietas 100., 101.lapa). Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktam no atbildētāja prasītāja labā piedzenamie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst būt vairāk par 2 850 EUR.

Tā kā prasība ir apmierināta pilnīgi, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmo un otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus – izdevumus advokāta palīdzības samaksai 1 315,99 EUR tiesa piespriež no atbildētāja par labu prasītājam. Šajā gadījumā tiesas kolēģija ņem vērā taisnīguma un samērīguma principu. Tiesas kolēģija konstatē, ka lieta izskatīta divās tiesu instancēs, pēc būtības, prasītāja advokāte ir piedalījusies visās tiesas sēdēs, advokāte ir sagatavojusi prasību, tās pieaugumus, kā arī sniegusi rakstiskus paskaidrojumus uz /pers. E/ celtajiem iebildumiem, apelācijas sūdzību, iesniegusi papildus pierādījumus lietā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa 204.[1] pantu, /pers. E/ nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, kas skaitāms no šī sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 194., 204.[1], 430., 432. un 434.pantu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. E/ (*/pers. E/*), personas kods /personas kods/, par labu biedrībai „/nosaukums Z/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, pārvaldīšanas un komunālo maksājumu parādu no 2013.gada 1.februāra līdz 2016.gada 31.martam 8 090,63 EUR (astoņi tūkstoši deviņdesmit *euro* un 63 centi), likumiskos nokavējuma procentus no 2013.gada 1.marta līdz 2016.gada 31.martam 682,24 EUR (seši simti astoņdesmit divi *euro* un 24 centi) un tiesāšanās izdevumus 2 088,71 EUR (divi tūkstoši astoņdesmit astoņi *euro* un 71 cents), kas iemaksājama prasītājam AS "/nosaukums A/" kontā Nr./konta numurs/.

Noteikt biedrībai „/nosaukums Z/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no piespriestā, bet vēl nepiedzītā, pamatparāda 8 090,63 EUR.

Piedzīt no /pers. E/ (*/pers. E/*), personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu 33,33 EUR (trīsdesmit trīs *euro* un 33 centi), kas jāsamaksā Tiesu administrācijai, NMR 90001672316, BIC kods TRELLV22 kontā Nr.LV51TREL2190458019000.

Noteikt /pers. E/ (*/pers. E/*) sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums - 2017.gada 16.jūnijs.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā trīsdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese J.Mauliņa

Tiesnese A.Klaiše

Tiesnese L.Kraule